

Ở ĐÀ LẠT (1)

Lom khom đòi xa nhà ai sương giăng
Đà Lạt không em chiều lành lạnh
Sợi mây căng lồng ngực hai mươi
Ché rượu cần trong khoảnh khắc dịu êm

Màu đất dưới chân chín nẫu
Bay lên hương vị cao nguyên
Mỗi cụm phố chập chùng ngói đỏ
Trên đồi xa ẩn hiện ai như em

Anh đi trên tấm ngực trần sơn cước
Hoa đào non gợn nét môi tươi
Núi đạo quanh dáng em trong dáng phố
Sợi gió chiều vừa nhón gót bay đi.

Đà Lạt chiều mưa 1999